

Lc 10,25-37

10:25 Và này có người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giêsu để thử Người rằng: "Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?"

10:26 Người đáp: "Trong Luật đã viết gì? Ông đọc thế nào?"

10:27 Ông ấy thưa: "Người hãy yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người và người thân cận như chính mình".

10:28 Đức Giêsu bảo ông ta: "Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống".

10:29 Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giêsu rằng: "Nhưng ai là người thân cận của tôi?"

10:30 Đức Giêsu đáp: "Một người kia từ Giêrusalem xuống Giêrikhô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết.

10:31 Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên con đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi.

10:32 Rồi cũng thế, một thầy Lêvi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi.

10:33 Nhưng một người Samaria kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, và chạnh lòng thương.

10:34 Ông ta lại gần, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc.

10:35 Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói: "Nhờ bác săn sóc cho người này, có tốn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về, chính tôi sẽ hoàn lại bác".

10:36 Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp?"

10:37 Người thông luật trả lời: "Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy". Đức Giêsu bảo ông ta: "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy".

HÃY ĐI VÀ LÀM NHƯ VẬY

“Một người Sa-ma-ri kia... cũng thấy và chạnh lòng thương. Ông ta lại gần, lấy dầu và rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy lên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc.” (Lc 10,33-34)

Suy niệm: Có người nói tình yêu đích thực được thể hiện qua bốn phương diện: 1) sẵn lòng giúp đỡ; 2) biết xót xa trước đau khổ và 3) biết vui mừng trước hạnh phúc của người khác; cuối cùng 4) biết tha thứ. Chúa Giêsu đưa ra nhân vật người Samari như một điển hình về tình yêu đích thực đó. “Chạnh lòng thương” trước tình cảnh khốn khổ cấp bách của một người không quen biết, thay vì bỏ đi như thầy Lê-vi và thầy tư tế với những bận rộn của mình – mà ai lại không có những việc bận rộn cơ chứ? – ông sẵn lòng bỏ công ăn việc làm của mình, lại dốc toàn lực cứu chữa người bị nạn cách tận tình. Với nghệ thuật kể chuyện tài tình, Chúa mô tả tỉ mỉ những việc làm bác ái của người Sa-ma-ri; Ngài dạy chúng ta yêu thương đích thực phải thể hiện bằng việc làm cụ thể và Ngài kết luận cũng rất cụ thể: “Hãy đi và làm như vậy.”

Mời Ban: Phải chăng bạn hay đưa ra những lời chống chế “tại, bị, vì, nhưng, nếu...” để không làm những việc bác ái cho anh em?

Chia sẻ trong nhóm của bạn để biết ai là người thân cận đang bị quên lãng, bỏ rơi, cùng khổ đang cần trợ giúp, bệnh vực, và để giúp họ cách cụ thể.

Sống Lời Chúa: Sống giản dị, đạ m bạ c để sẵn sàng chia sẻ với người khác khi cần thiết.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin cho con tâm hồn quảng đại và nhạy bén biết chạnh thương trước những đau khổ của tha nhân để con sẵn sàng chia sẻ với họ bằng một tình yêu đích thực.*